

Under alle omstændigheder efterlades i hvert fald et spørgsmål. Rent faktisk jeg har penge stående i dyrtidsfonden; jeg får en gang imellem brev om, at nu står der det og det beløb, og det stiger i øvrigt hele tiden, det ser godt ud, men jeg har ikke en gnist af indflydelse på det. Jeg er medlem af en faglig organisation, så jeg har det indirekte. Jeg ved ikke, hvem vedkommende er, det er formentlig en ham; det er nok det eneste, jeg ved.

Når det drejer sig om ATP, er det det samme, og jeg synes ikke, det er tilfredsstillende at sige til folk: I kan bare gøre jeres indflydelse gældende. For man kan ikke gøre sin indflydelse gældende. Den er reelt lig nul. Derfor synes jeg, at det skal man så sige. Man skal sige om ATP og dyrtidsfonden, at det simpelt hen er nogle opsparingsordninger, som man har, og dem skal man i øvrigt ikke interessere sig for, men være glad for, at man får en høj forrentning. Det sidste er i øvrigt tilfældet.

Det mener jeg i virkeligheden er konklusionen, sådan som hr. Bjørn Elmquist lægger op til det, for ellers kommer vi ingen vegne.

Om den anden del af det, som er aftalebaseret, må man sige, at der kan der heller ikke blive tale om det, for vi skal ikke gribe ind i overenskomsterne. Det respekterer jeg ganske meget, men det første argument er altså sådan, at så bliver det aldrig til noget.

Derimod er jeg glad for noget andet, for man skal da heller ikke bare skælde nogle ud hele tiden. Det er hr. Bjørn Elmquists bemærkning om den højest mulige forrentning. Det er jo en floskel, det er noget, som økonomer har fundet på; højest mulige forrentning er noget, de ved hvad er. Dybest set kan vi jo i dag ikke være klar over, hvad den højest mulige forrentning er.

Det kan godt være, at det, vi i dag tror giver den højest mulige forrentning, i virkeligheden om nogle år viser sig at være en forfærdelig dyrekøbt forrentning. Det kan godt være, den enkelte fik noget ud af det på kort sigt, men på lang sigt kan det godt være, det er uklogt. Derfor er jeg glad for, at Det Radikale Venstre – og det kommer heller ikke bag på mig – lægger vægt på andet end traditionel økonomisk højest mulig forrentning.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg er ked af, at hr. Bjørn Elmquist mener, det er spild af tid at gå i dialog med Det Radikale Venstres ordfører her i Folketingssalen. Sådan må

jeg i hvert fald forstå det, når der bliver sagt, at der var jo så mange korte bemærkninger efter Socialdemokratiets ordførertale, at det ville være spild af tid at rippe op i det samme spørgsmål. Det kunne vi vist ellers få meget sjov ud af, for jeg kan da huske, at en af de korte bemærkninger fra hr. Torben Lund gik ud på at slå fast med syv tommersøm, at begrebet størst mulig forrentning var et urokkeligt fundament. Det er jo netop det, hr. Bjørn Elmquist i sin ordførertale rokker lidt ved, så man kunne da få noget interessant ud af ikke at spille tiden, men at sammenligne de korte bemærkninger.

Men når jeg går på talerstolen igen, er det mere for at få et svar på det, jeg spurgte om, og så er vi tilbage ved LD igen. Jeg medgiver hr. Bjørn Elmquist, at LD er et hjørne af det hele, men lad os dog komme lidt ud i hjørnerne. Det er vel derfor, vi har en forespørgselsdebat.

Og spørgsmålet til hr. Bjørn Elmquist er: Hvad ville problemet være ved at give danskerne, der har midler bundet i LD, adgang til at overflytte disse midler til en anden pensionsopsparing efter eget valg? Ville det være noget problem? Jeg oplever i hvert fald selv hr. Bjørn Elmquist som en person, der almindeligvis taler meget om netop demokrati og indflydelse og den enkeltes ansvar og den slags ting. Ville det så ikke være et oplagt sted at tage fat? Vi griber ikke ind i aftalefriheden på arbejdsmarkedet, lad blot arbejdsmarkedet gøre, hvad arbejdsmarkedet vil. Her taler vi om en ordning, vi har lovgivet om i Folketinget i sin tid, så ville det være et problem – og i givet fald hvorfor – at den enkelte LD-bidragyder havde en mulighed for at flytte midlerne til en anden pensionskasse?

Kim Behnke (FP):

Indledningsvis synes jeg, der er grund til at takke SF for initiativet til den forespørgselsdebat, vi har i dag. Det er et forhold, der gennem ganske mange år også har optaget Fremskridtspartiet.

Hvis hr. Torben Lund havde turdet sætte handling bag den fine overskrift fra Socialdemokratiet, nemlig at det, det handler om på dette område, er at få større åbenhed, mere demokrati og større medindflydelse, kunne vi jo have nået ganske langt her i Folketinget under denne debat. Men det viste sig jo meget hurtigt, at den socialdemokratiske familie igen gør sin indflydelse gældende i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det, det handler om, er, at man er hundeanngst for, at de gode ben, man har sørget